

nes, det skal siges her, at ulandene fik for lidt i forhandlingerne.

Det er også mangelfuldt, at miljø ikke blev inddraget direkte i aftalen. SF har fra forhandlingernes start presset på for at få skiftende danske regeringer til at kræve miljø inddraget i forhandlingerne. Desværre lykkedes det aldrig. Det ville ellers have været flot, om Danmark kunne have fået den gevinst, at det var Danmark, der allerede i forhandlingernes startfase havde vist det miljøflag, som man heldigvis forstod, nu da forhandlingerne afsluttedes.

WTO skal nu til at drøfte handel og miljø, og her skal Danmark gøre alt, hvad vi kan, for at være med til at sætte den nye dagsorden. Den må jo bl.a. handle om afgifter globalt på transport, fastlæggelse af regler for bæredygtig produktion og fælles globale mindsteregler, når det gælder kemisk og anden farlig produktion.

SF har anmeldt en forespørgsel om handel og miljø – den er vist blevet fremmet i dag – for at kunne fastlægge en samlet ny dansk handelspolitik, der inddrager miljø og inddrager sociale klausuler, samtidig med at den støtter de fattigste ulande og åbner de protektionistiske markeder i nord. Vi håber, at der kan skabes et flertal for en sådan ny dansk dagsorden ved den lejlighed.

Problemer er der også, når det gælder intellektuel ejendomsret, herunder patentbeskyttelse, et område, som bør følges nøje, også for at samle argumenter for at støtte ulandenes berettigede krav om, at de skal have en belønning for at bevare biodiversiteten i f.eks. regnskove. Der er altså både gode ting og dårlige ting. Også den skæve balance er problematisk: der er for mange fordele til de rige lande i forhold til de fattige lande. Det illustrerer de reelle magtforhold i verden og understreger behovet for, at der sættes mange kræfter ind på at styrke de fattige landes argumentation og dokumentation i de næste runder.

Hvad om dansk ulandshjælp også blev drejet i retning af at hjælpe ulandene i deres argumentation i internationale forhandlinger vedrørende deres berettigede krav om at få en større del af kagen, og herunder også at få tænkt miljøkrav og sociale krav ind i en ramme, som er til klar fordel for de fattigste ulande? Det afgørende i denne afvejning er, at verdens lande er blevet enige om at afslutte forhandlingerne med det her resultat, og det er et gode, det er en fordel. Nu handler det om at sætte dagsordenen for de næste runder.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg skal starte med at sige på Fremskridtspartiets vegne, at vi kan støtte det foreliggende beslutningsforslag, og jeg havde nær sagt: Jo hurtigere det kommer igennem, jo bedre.

Vi er principielt tilhængere af så stor frihandel som overhovedet muligt. Vi tror på tanken om, at konkurrence ikke skal foregå på statskasser, men skal foregå i frihed, og idet vi ser Uruguayrundens resultat som en væsentlig forbedring af den samlede frihandel, kan vi derfor støtte beslutningsforslaget om, at Danmark ratificerer Uruguayrunden. For os at se er det – måske i modsætning til SF's holdning – også en fordel for de dårligere stillede lande, at der kommer en større grad af frihandel, så de ulande, som hr. Steen Gade talte om, får bedre mulighed for også at eksportere til vores markeder.

Der er i forbindelse med Uruguayrundens afslutning nævnt en lang række forskellige gevinster, beløbsstørrelser, som man regner med, det vil medføre som gevinst. Det har været nævnt, at gennemførelsen af Uruguayrunden vil give verdenshandelen en saltvandsindsprøjtning i størrelsesordenen 745 mia. dollars, og at det vil have øget medlemslandenes indkomst med henvend 230 mia. dollars i år 2005.

Samtidig så vi, at den årlige verdensproduktion anslås til at være 30 billioner dollars, og i den sammenhæng kan man så beregne, at gevinsten lyder på omkring en enkelt procent, og det kan selvfølgelig være, at det ikke lyder af så forfærdelig meget, men for os er det da i hvert fald væsentligt, at vi trækker i retning af større frihandel, og det er en gevinst for alle, at vi gennemfører den her større grad af frihandel.

Af bemærkningerne til beslutningsforslaget fremgår det, at man regner med en global velfærdsstigning på 270 mia. dollars, og hvis vi ser mere isoleret på den danske situation, regner man med en stigning i den danske produktion på en enkelt procent, hvilket skulle give en stigning i beskæftigelsen på 10.000, når Uruguayrunden er fuldt gennemført.

Jeg vil godt sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende vil vi nu ikke tro alt for meget på de her beregninger. Vi tror ikke, man kan stille det så statisk op, som det har været forsøgt både af mange økonomer og også af GATT's egne folk, og når nu de vise folk inden for de områder når til forskellige resultater, så viser det også lidt om det komplekse i Uruguayrundens afslutning.